

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

4
2008

Ett Barn är fött på denna dag

Ansvarig utgivare Anders Nordberg

Redaktör
Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com

Radaktionskommitté
Margareta Jansson
Skaraborgsgatan 29 B
532 30 Skara
0511-13746
margareta_jansson@bredband.net

Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebäcksvägen 3
260 40 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.com

När det gäller medlemskap

Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

Medlemsregister och
prenumeration
Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
foallgun@globalnet.net

UPPHOVS RÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" och på hemsidan www.lekmanikyrkan.se är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse

Redaktionen

Lekman i Kyrkan 2009 nr 1

Artiklar skall vara redaktionen tillhanda senast 25 januari 2009

RIKSKOLLEKT

Våren kommer med många glädjeämnen och speciellt gläds vi över att åter igen få ta del av en "Rikskollekt"

Svenska kyrkan består till absolut största delen av lekmän. Utan lekmän skulle vi inte ha någon aktiv och levande kyrka. Svenska Kyrkans Lekmannaförbund är en organisation som arbetar för att ge kyrkan och församlingarna ett starkt fundament som består av en andlig gemenskap och en stark tro på Gud.

Söndagen den 1 mars 2009 kommer vårt förbund att tillsammans med Diakoniinstitutionerna få dela på rikskollekten. Vi ber våra medlemmar och övriga läsare att speciellt denna kollektdag ge en generös gåva.

När Gud förnyar

– om församlingens växt och utveckling

Hjo folkhögskola 30 juli – 2 augusti 2009

Svenska kyrkan står idag inför utmaningen att bygga livskraftiga gudstjänstfirande församlingar. Hur gör vi för att bygga levande, synliga och konkreta gemenskaper av kristna som firar gudstjänst och delar liv tillsammans? Är den lilla gemenskapen nödvändig för att den större gemenskapen ska fungera? Räcker det med söndagens gudstjänst?

Vilka problem kan man möta när en församling växer och utvecklas?

Hur förnyar Gud sitt folk för att en församling ska kunna växa och utvecklas? Detta är några av de frågeställningar som vi ska söka svar på vid Riksmötet på Hjo folkhögskola den 30 juli – 2 augusti 2009.

Du är varmt välkommen att dela gemenskapen vid Riksmötet i sommar! Dessa dagar har inriktning mot förnyelse i församlingslivet under temarubriken:

När Gud förnyar!

Alla intresserade i alla åldrar är välkomna.

På programmet:

- Föredrag
- Andakt och Mässa
- Utflykt
- Sång och musik
- Grillafton
- Barn- och ungdomsverksamhet

och MYCKET MER!!!

Det viktigt att vi som kristna träffas för att hjälpa varandra till växt och utveckling. Detta är ett tillfälle att få ny inspiration och undervisning av mycket duktiga och erfarna förkunnare. Det är också ett tillfälle att mötas över generationsgränserna. I det viktiga lekmanarbetet i våra församlingar är ingen för ung eller för gammal utan varje människa är så oerhört viktig. Behovet och värdet av ideellt engagemang i detta sammanhang kan knappast överskattas. När någon väljer att engagera sig blir nyttan åtminstone dubbel. Personen i fråga växer i tro och ansvar och församlingen berikas med såväl utfört arbete som den spirande glädjen kring det personliga engagemanget.

Missa inte detta tillfället till andlig fördjupning och förnyelse!

Varmt välkommen!

Missa inte möjligheten till gemenskap och förnyelse.

Se preliminärt program på sidan 9.

För mer information om anmälan m.m se Lekman i Kyrkan nr 1

Livets egen födelsedag

**Vi firar jul till minne av
Jesu Kristi födelse,**

**han och endast han som är
vår räddning, vår befrielse
från döden.**

**Vi gläds omåttligt över julens
budskap, över den utlovade
evigheten.**

**Ingen är utestängd från att ta del
av denna glädje.**

**När inte en enda människa var fri
från skuld, ja då kom vår Herre
Jesus Kristus, syndens och
dödens beseigrare, för att ge
människan befrielse åt alla.**

Leo den Store skrev på 400-talet:

”Den som är helgad får jubla, ty här nalkas segerpsalmen. Syndaren får glädja sig, ty han är inbjuden till förlåtelse. Hedningarna får andas ut, ty de är kallade till liv. Guds egen son har i tidens fullbordan tagit på sig vår mänskliga natur, såsom det gudomliga rådslutet i sitt utforskbara djup hade bestämt, för att dödens upphov, djävulen skulle bli övervunnen just genom den natur som han besekrat.

Och i denna kamp som utfördes för oss, kämpades det i stor och underbar jämlikhet. Ty den allsmäktige Herren gav sig i strid med sin bittraste fiende, inte i sitt majestäts makt utan i vår mänskliga svaghet genom att låta honom möta just vår gestalt och natur och likaså dela vår dödlighet men fri från varje synd.”

Jesu födelse är olik alla andra födelser. I Jobs bok 14:4 Septuaginta, kan vi läsa: *Ingen är fri från orenhet, inte ens barnet vars liv på jorden varat blott en enda dag.* Men vid Jesu födelse har inte något av köttets begär blivit överfört, ingenting av syndens lag har blivit kvar. En jungfru, ja en enkel men likväl kunglig jungfru, av Davids ätt hade valts ut för att bära den heliga frukten, och hennes gudomliga och mänskliga avkomma avlades i hennes själ, innan hon tog emot den i sin kropp. Då hon inte förstod den gudomliga avsikten, så lärde hon sig av samtalet med ängeln, vad som skulle ske inom henne genom den heliga Anden, för att hon inte skulle bli förskräckt över en så oerhörd verkan. Inte heller trodde hon att hennes kyskhet skulle gå förlorad. Varför skulle hon vara rädd när fruktsamhet hade lovats henne genom den allra Högstes kraft? Den troendes tro bekräftades genom vittnesbördet om det under som redan hade skett, när Elisabeth oförmodat blev fruktsam för att man inte skulle betvivla, att han som låtit den ofruktsamma bli med barn skulle kunna göra detsamma med jungfrun.

Lekmannaförbundets tema nu och framtom sommaren 2010 är hämtat från Psaltaren 119:105: *Ditt ord är en lykta för min fot och ett ljus på min stig.* I Johannes 1:1-3 skriver evangelisten om ordet. Guds ord, Guds son var i *begynnelsen hos Gud, genom vilken allt har blivit till, och utan honom blev ingenting till av allt som finns till.* Ordet blev människa för att befria människan från den eviga döden.

Han nedlät sig till att ta på sig vår ringhet utan att förminska sitt eget majestät. Han förblev det han var och tog på sig något som han inte var, när han förenade tjänargestalten med den gestalt genom vilken han är jämlik med Gud Fadern (Fil 2:6). Genom en sådan förening skulle han knyta samman de båda naturerna på så sätt, att det upphöjda inte skulle sluka det ringare, inte heller påtagandet av det ringa

förminska det högre.

Han bevarade alltså de båda naturernas art och förenade dem i en person. Majestätet tog på sig ringhet, kraften svaghet, odödligheten dödlighet. För att *betala skulden för vår belägenhet* förenade han en osårbar natur med en som kan lida, och sann Gud jämte sann människa är förenade till enheten i en enda Herre, så att det kunde ske som var nödvändigt för vår frälsning. En och samme Medlare mellan Gud och människor (1 Tim 2:15) kunde lida döden genom den ena naturen och genom den andra stå upp från det döda. Genom hans obefläckade födelse skulle han anpassa sig efter vår ringhet men överglänsa oss i sin gudom. Om han inte vore sann Gud, kunde han inte komma med läkedom, och vore han inte sann människa, kunde han inte ge någon förebild.

Därför sjöng de jublande änglarna inför den nyfödde Herren: *Ära åt Gud i höjden*, och med oss i sikte sjöng de: *frid på jorden!* Änglarna såg hur det himmelska Jerusalem skulle byggas upp av alla folk på jorden.

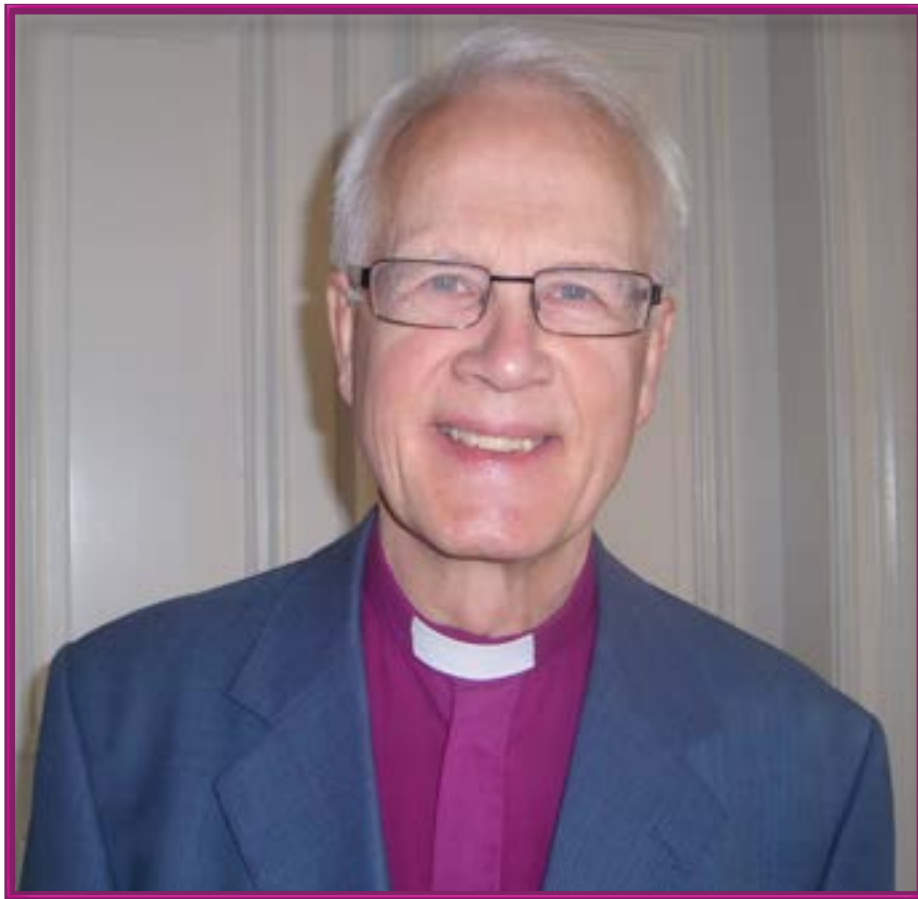
Med vilken glädje kan vi då inte i vår ringhet jubla över detta utsägbara verk av det gudomliga medlidandet, när änglarna i sin härlighet jublade så högt. Låt oss denna jul, liksom alla jular, ja alltid tacka Gud för att han på grund av sin överflödande barmhärtighet, genom vilken han har älskat oss, har förbarmat sig över oss. ”Fastän vi var döda genom våra synder, har han gjort oss levande med Kristus” (Ef 2:5), för att vi i honom skulle bli en ny skapelse och en ny bild. ”Låt oss klä av oss den gamla människan med hennes vanor” (Kol 3:9). När vi fått del i Kristi födelse, låt oss då glömma vår gamla människa!

Herren Jesus Kristus, han som i barmhärtighet har återlöst oss kommer att döma oss i rättfärdighet, han som med Fadern och den heliga Anden lever och regerar i evighet.

Anders Nordberg
Förbundsordförande

Tillit och delande

Dela, så får du dubbelt upp!

Det är märkligt hur små, små ord kan få vårt inre att uppleva harmoni men också att komma fullständigt i otakt. Ord ser ut att ha en grundbetydelse, men så kan ordet användas i ett sammanhang som ger det motsatt innebörd. Jag tänker på det lilla ordet ”ge”. Visst vet vi vad det betyder – att ge något, att komma med en gåva, som vi vill ska tas emot, i glädje: Jag vill att du ska ha detta, jag ger dig det.

Men så har vi sammansättningar, som ”överge” och ”ge upp”. Kan något tydligare vara gåvans motsats än att överge någon? – Så mångtydigt kan språket vara. Och så lite skiljer det ena uttrycket från det andra.

Så mångtydig är också julen eller vårt sätt att ta vara på den. Hur lätt blir inte givandet till avund och den enes gemenskap den andres ensamhet. Hur lätt holkas inte det djupa innehållet ur och blir till tomhet.

Men här kan vi också glatt överraskas av att ord inte bara urholkas utan också berikas. Som ordet ”dela”.

Delandet kan leda tanken till arvsskiften och till hur det var förr i världen när ägor blev mindre och mindre, när syskon delade upp gården mellan sig. Hälften var eller fjärdedelen var, mindre och mindre. Men så inser vi: det finns också ett delande som betyder: mer och mer. Jag berikas, när jag får vara delaktig, när jag är med och delar, delar ansvar, tar del av andras liv och erfarenheter. Delaktighet, medmänsklighet och medansvar sluter sig samman. Dela, så får du dubbelt upp! Det delandet har inte sin grund i själviskhet utan i en grundtillit:

*”Gud är vår tillflykt och vår styrka,
en hjälp i nöden, som aldrig svikit.
Därför räds vi inte om än jorden skälver
och bergen störtar i havets djup,
om än vattnen brusar och skummar
och bergen darrar vid havets uppror.”*
(Psalt. 46:2-3).

På nytt försäkrar oss Bibelns ord: Människa, du är inte övergiven! ”Gud är vår tillflykt och vår styrka”.

”Tillflykt” betyder inte flykt undan ansvar, men väl undan misströstan och uppgivenhet. Julen i sig är som en enda stor gåva till oss, inte i allt det yttre, men till sin innersta mening. Den lyser upp vårt liv med ett nytt sammanhang och ger det en inriktning. Vi tar emot en gåva som vi får dela med varandra, evangelium om Jesus Kristus.

Jag tänker mig tillflykten som just den trygghet som hjälper mig att stå på egna ben, fatta egna beslut och med öppet hjärta möta också de människor som jag inte känner och ta del av deras erfarenheter och livssyn. Och som påminner mig om att jag har medmänniskor att dela mitt liv med, inte för att jag ska ha mindre utan mer och för att jag ska få leva mitt liv öppnare.

Delande betyder mångfaldigande. Det är kärlekens princip. Måtte jag då tänka inte bara på min egen delaktighet utan också på andras!

Lars-Göran Lönnermark
Biskop emeritus i Skara
Överhovpredikant

Jul i Betlehem

För ett par år sedan hade jag glädjen att åter komma till Betlehem – den lilla staden en knapp mil söder om Jerusalem, som ligger på en bergsplata 800 m.ö.h. med utsikt över öken. I denna lilla stad hände något alldeles unikt – därför känner alla människor till Betlehem och många önskar att de skulle få åka dit.

Hur ser det ut i Betlehem? Vägarna dit är trånga och branta och husen ligger utspridda längs sluttningarna. Här, i gränslandet mellan odlingsbar jord, magra betesmarker och steril öken, fick fattiga herdar glädjebudskapet: ”Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt. I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad och han är Messias Herren”.

Detta skedde på det man kallar ”Herdarnas äng” och den ligger i den lilla byn Beit Sahur, som nu för tiden är hopbyggd med Betlehem, och där bor många kristna liksom i Betlehem.

Vid mitt besök bodde jag hos en kristen familj i Beit Sahur, deras hus låg högt uppe på en bergskant med vacker utsikt över Betlehem.

De visade ”Herdarnas kyrka” som är

byggd på Herdarnas äng – den blir fint julpyntad av människorna som bor runt omkring.

Men den viktigaste kyrkan är förstås Födelsekyrkan, som ligger mitt i Betlehem vid Manger Square – ”Krubbens torg”. Inför millennieskiftet hjälpte ett flertal länder till att göra torget fint och vid vänstra sidan låg då ett gammalt medfaret polishus som revs och Sverige byggde ett vackert hus – Betlehem Peace Center, ”Fredens hus”.

Rakt framför oss ser vi Födelsekyrkan med sitt karakteristiska klocktorn och låga ingång som kallas Ödmjukhetens dörr. Födelsekyrkan är egentligen flera kyrkor sammanbyggda, den armeniska, den grekisk-ortodoxa och den romersk-katolska kyrkan.

Vi går igenom flera kyrkor och så ner för en smal trappa till Födelsegrottan, som är kyrkans hjärtpunkt. En silverstjärna är infälld i marmorgolvet på platsen där det sägs att Jesus föddes.

Det är en hisnande känsla att knäböja i Födelsegrottan och sjunga ”Det är en ros utsprungen” tillsammans! Jag tror aldrig att jag kommer att glömma den känsla som spred sig över oss! Hjärtat slog glädjeslag!

För en stund kunde jag glömma allt an-

Krubbens torg

nat och ta in den underbara frid som fanns i Födelsegrottan. Det kändes svårt att sakta kliva upp för den lilla trappan igen – det gäller att bevara stunden i sitt hjärta!

Julens budskap om hopp, förväntan och glädje som jag kände i mitt hjärta på denna heliga plats, önskar jag ska sprida sig över vårt eget land och våra kyrkor denna jul anno 2008.

*Käre Fader, låt ljuset från
Betlehem lysa över världen.*

*Låt det komma till alla
som lever i mörker.*

*Låt din kärlek bära oss genom livet,
tills vi får vara hos dig för alltid i din
fullkomliga kärlek!*

Birgitta Ericsson Löfgren

Ett litet Julminne

Julen 1972 vistades jag och min familj i Algeriet. Jag var genom mitt företag utthyrd till den algeriska staten och arbetade som projekteringsingenjör på det algeriska vattenministeriet. Jag, min hustru och våra båda söner var bosatta i en liten stad, Kolea, belägen ca 40 km väster om Alger. Bostaden kan närmast liknas vid de gamla statarlängorna som förr fanns på de skånska godsen på Lubbe Nordströms tid. Vi hade en liten enhet på två rum och stort kök på sammanlagt 36 kvadratmeter inklusive kombinerad dusch och turkisk toalett (två fotplattor i golvet).

Julfirandet i detta muslimska land blev

naturligtvis ganska minimalt. Min syster hade skickat ner en liten burk med sillbitar som vi nogsamt delade på fyra och vi föräldrar smuttade på innehållet i en liten plastflaska märkt hårvatten, som dock visade sig innehålla Skåne akvavit. En liten julklapp till var och en fanns det också. Det måste dock sägas att vi svalt inte för det fanns gott om mat och dryck i övrigt, men detta var det svenska julfirandet.

På juldagen blev jag och Brita tillsammans med några andra svenskar bjudna till en kollega i en grannlänga. Han hade lyckats hitta en ”kristen” charkuterist inne i Alger och kunde bjuda på bland annat skinka och leverpastej dock ingen snaps utan det fick bli algeriskt rödvin. Med på lunchen var också den kvinnliga sekreteraren från vårt företags lokalko-

tor, en fransyska och som det visade sig kyrkosångerska i sitt hemland.

För mig hade alltid, och är det fortfarande, Adams julsång speciell. Allt sedan min barndom då jag bevistade julbönen i St Marias kyrka i Hälsingborg och Sigurd Björling varje jul framförde detta verk, har denna sång betytt Jul. Vid kaffet efter lunchen sjöng nu denna franska dam med klar och härlig stämma, a capella, Adams julsång på franska till vår och jag tror hela nejdens förtjusning. Detta glömmar jag aldrig för då kände jag att det trots allt var jul.

God Jul och Gott Nytt År

önskar
Rolf Beck
Täby

Inomkyrkliga rörelser *del 3*

När Svenska kyrkans lekmannaförbund i somras firade sitt 90-årsjubileum, sållade sig Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen (EFS) till gratulanterna – en annan liten kvist på den världsvida kyrkans vinträd, inte långt från Lekmannaförbundets egen. EFS, som bildades 1856 i den begynnande svenska folkväckelsens tidevarv, bar de första dagarna namnet Fosterländska Stiftelsen för Evangelii befrämjande. Redan efter ett decennium sträckte sig visserligen verksamheten långt utöver de fosterländska gränserna, men syftet förblev detsamma: att i ord och handling verka för evangeliets spridning. Denna kallelse är givetvis något vi närmare 16 000 EFS:are delar med jordens två miljarder andra kyrkomedlemmar, men som varje kristet sammanhang bidrar vi till mångfalden med vissa inriktningar och tyngdpunkter.

Det följande är ett försök att utifrån fem nyckelord kort presentera vad EFS vill uppnå och hur dessa målsättningar kan förverkligas genom medlemmarna och de andra kontaktytor EFS-rörelsen har.

EFS årskonferens i Halmstad 2008

Förlösa, förena, fördjupa, förkunna, förnya – hur EFS-rörelsen vill förverkliga sin kallelse i dag

Förlösa

Utgångspunkten är att Kristus själv väcker den enskildes tro och inleder en livgivande relation till honom eller henne. EFS uppgift är att förlösa denna gudstillit och den förvandling den möjliggör. EFS vill därför bereda tillfälle för människor att fira gudstjänst, reflektera över Bibelns texter, be tillsammans med och känna stöd av andra kristna och också att få leva ut sin tro genom personliga insatser av olika slag. Att försöka inspirera till öppenhet för tanken på alla kristna som bärare av kyrkans uppdrag är ett av EFS huvudspår när det gäller att ”på den evangelisk-lutherska bekännelsens grund främja Kristi rikes tillväxt”, som stadgarnas portalparagraf föreskriver. Motivet till detta är dels det självklara syftet att gestalta evangeliet i handling, dels övertygelsen om att det finns en befriande kraft i tjänandets och givandets glädje och att delaktighet i verksamheten levandegör dess djupare innehåll.

Förena

För att den idealitet som EFS-rörelsen vilar på ska fungera, är föreningsstrukturen, den lilla gruppens arbetsform och EFS demokratiska folkrörelsetradition för samråd och beslutsfattande viktiga förutsättningar. Det kristna engagemang behöver kanaliseras i ett sammanhang, där olika personers kunskaper, erfaren-

heter, tänkesätt och idéer får befrukta varann, där resurser kan samordnas och nytillkomna växa in i uppgifter genom att lära sig av de mer erfarna. EFS sju distrikt har över 400 föreningar, som i sin frihet att utforma arbetet efter lokala förhållanden knyter goda krafter på respektive ort till sig för olika verksamheter. I första hand samverkar EFS på församlings-, stifts- och riksnivå inom sitt eget samfund Svenska kyrkan men har också goda relationer till flera andra kristna samfund.

Forts sid 13

Anna Thorén, vice ordf i EFS styrelse

Dramat "Haugespelet"

Tvillingbröderna Meyer

Bö i norska Telemark

mötesplats för Kristent Mannsarbeid 2008

En vistelse i Norge är alltid en hälsokur och reser man till våra lekmannavänner i Kristent Mannsarbeid så blir det en hälsokur även för själen. I år reste vi till Bö i Telemark, ca 10 mil sydväst om Oslo. Det blev en underbar färd genom halva Norge. Från Östersund ner genom Gudbrandsdalen och så kom vi slutligen till Oslo. Att ta sig igenom Oslo under rusningstid en fredageftermiddag är inget att rekommendera. Tre mil tog en timme och fyrtiofem minuter, men vad gör väl det när man väl kommer fram till "Paradiset".

I södra Norge ser man inte dessa gigantiska fjäll som man har i västra Norge. Här i Telemark var naturen mjuk med böljande kullar och vackert mildt väder.

I år var det det femtionionde året som man samlades. Speciellt inbjudna var Anfinn Skaaheim. Skaaheim är en känd person långt utanför Norges gränser men kanske mest känd för att ha varit Generalsekreterare i indremissionen.

Han har skrivit både andaktsböcker och annan litteratur och är en mästare på att fånga sina lyssnare. I dagens förvirrade kyrksituation gläds man i Norge över att ha sådana förkunnare som Anfinn Skaaheim. Vi fick höra ett brandtal för Guds sak och man kände sig andligt berikad.

Denna bibelsprängda man hade många strängar på sin lyra. En stor underhållare och kåsör som gav upphov till många hjärtliga skratt under lördagskvällens samkväm.

I Telemark lade den store andlige reformatorn Hans Nielsen Hauge grunden till en verksamhet som är känd både nationellt och internationellt. Hauge är den viktigaste personen i norsk historia när det gäller utmaningen att förnya det kristna arvet. Han gjorde stora insatser

för att skapa arbetstillfällen, en handlingens man på många sätt. Under lördagskvällen fick vi uppleva en skådespel som handlade om Haugestiftelsens historia och ett gediget program om alla detaljer hur stiftelsen arbetar idag.

Även i år var sångaren Rolf Paulsen ett uppskattat inslag med sin sång och musik.

Deltagarna i Bö, passade på att sända en hälsning till vännen Erling Skjeldal i Bergen

KYRKDAGAR I SUNDSVALL

Svenska kyrkan i Härnösands stift, närmare bestämt, Svenska kyrkan i Sundsvall, bjöd in allmänheten till kyrkodagar i Sundsvall den 17 – 19 oktober 2008. Syftet med kyrkodagarna var att kyrkan härigenom skulle få lyfta fram allt det goda som finns i vår kyrka och att kyrkodagarna skulle få bidra till en starkare framtidstro och en starkare självkänsla både för tillhöriga och för medarbetare i Svenska kyrkan. Fyra biskopar jämte ett antal präster och forskare samt utbildare från universitet och högskolor medverkade på olika sätt under de tre dagarna. Svenska kyrkans lekmannaförbund var genom Sundsvalls lekmanakår medarrangör av ett avslutande föredrag, "Mission i en ny tid" där prästen Sven-Erik Fjellström var inspiratör och föredragshållare. Föredrag, seminarier och samtal koncentrerades till Kyrkans Hus, intill Gustav Adolfs kyrka. Kyrkan nyttjades för konsert och för kvälls- och högmässa.

Under fredagen talade biskop em Karl-Johan Tyrberg över ämnet "Luthersk folkkyrka i Härnösands stift. Hur ser vi på vår identitet?" Senare samma dag talade doktoranden Anna Stenlund från Umeå Universitet över ämnet "Att tala fram Gud – Perspektiv på luthersk predikosyn" Fredagen avslutades med kvälls-

Biskop i Härnösands stift
Tony Guldbrandzén

mässa i Gustav Adolfs kyrka.

Under lördagen talade docenten i etik, Elisabeth Gerle, över ämnet "Luther som utmaning". Gunnar Weman, ärkebiskop em, talade därefter över ämnet "Gudstjänstledare – i skärningspunkten mellan tradition och förnyelse." Efter lördagens lunch talade lektorn i religionsfilosofi, Karin Johannesson över ämnet "Luthersk spiritualitet". Härefter hölls ett antal seminarier eller "work-shops". Parallellt med seminarierna talade domkyrkoorganisten Fredrik Sixten över ämnet "Musik i kyrkan, är det kyrkans musik?" Seminarier och Fredrik Sixtens föredrag avslöstes av en körkonsert i Gustav Adolfs kyrka, "Gloria" av Vivaldi. Lördagen avslutades med en gemensam middag.

Under söndagen samlades deltagarna till högmässa i Gustav Adolfs kyrka med predikan av biskop Tony Guldbrandzén. Efter högmässan samlades många deltagare i Kyrkans hus där stiftskonventsrådsordföranden Fritz Pettersson, förbundskassör Juhani Ahonen och understecknad hade glädjen att få tacka i första hand de deltagande fyra biskoparna Gunnar Weman, Karl-Johan Tyrberg, Bengt Hallgren och Tony Guldbrandzén samt påminna dem om Svenska kyrkans lekmannaförbund och förbundets 90-årsjubileum. Fritz Pettersson överlämnade till var och en ett glaskors och en jubileumsskrift.

Sven-Erik Fjellström med erfarenhet bl.a. av mission i södra Zimbabwe under åren 1984 – 1990 talade därefter inspirerande över ämnet "Mission i en ny tid" Han erinrade om kyrkans fyra huvuduppgifter: Gudstjänst, Diakoni, Undervisning och Mission. Sven-Eriks syn på missionsuppgiften i en ny tid utgick från huvudtexten i Matteus 28 kap 18-20 av, den s.k. missionsbefallningen men vidgades och fylldes innehållsmässigt och strukturellt med andra harmoniserande befallningar, uppgifter, gåvor och önskemål till och för oss som vill vara Jesu lärjungar och hämtade från de fyra evangelierna.

Att missionera innehåller mer än att gå ut och predika, döpa och undervisa även om detta är det väsentligaste. Sven-Erik hade från de fyra evangelierna hämtat näring för sin uppfattning om vilka befallningar, uppgifter, gåvor och önskemål som är särskilt viktiga för mission i en ny tid.

Foto Camilla Sellberg
Britt-Louise Madsen

Dessa befallningar, uppgifter, gåvor och önskemål är

- att SÅ på det sätt som Jesus ger uttryck för i Markus 4 kap. Att missionera är bland annat att så där det finns god jord som ger näring åt det sådda så att de växer till och bär frukt, trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.

- att SE på det sätt som Jesus ger uttryck för i Lukas 4 kap. Att missionera är bland annat att se alla sorters människor, att frambära ett glädjebud till de fattiga, att förkunna befrielse för de fångna, att förkunna syn för de blinda och att ge förtryckta frihet.

- att FÅ på det sätt som Jesus ger uttryck för i Johannes 4 kap. Att missionera är bl.a. att få skörda, att få uppleva och ta emot tro och glädje, hängivenhet och tillit, att få uppleva tillväxt och fruktsamhet och att få förvalta detta och gå vidare.

- att BE på det sätt som Jesus ger uttryck för i Matteus 4 kap. Att missionera är bl.a. att be för Guds rike, be för att Guds vilja ska få råda och be om skydd mot allt ont, skydd mot allt det ondska representerar. "Tag mig då Herre upp till ditt barn, lös mig från alla frestarens garn, lär mig att leva, lev för dig, glad i din kärlek offrande mig".

Mission i en ny tid bör sålunda beakta även dessa fyra befallningar, uppgifter, gåvor och önskemål.

SÅ - SE - FÅ - BE

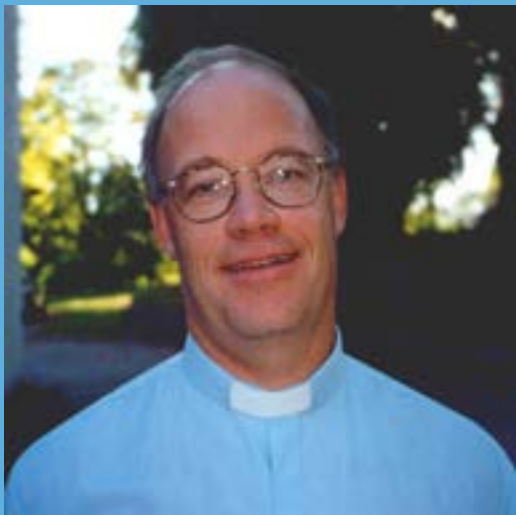
Anders Nordberg
Förbundsordförande

2009

inbjuds vi alla till andlig gemenskap och förnyelse

HJO dagarna

30 juli - 2 augusti

Kyrkoherde Göran Landgren

Komminister Håkan Sunnliden

Program

När Gud förnyar– om församlingens växt och utveckling
Hjo folkhögskola 30 juli – 2 augusti 2009

	Torsdag	Fredag	Lördag	Söndag	
När Gud förnyar sitt folk I & II Undervisning med utgångspunkt från Nehemja Göran Landgren kyrkoherde i Örby-Skene	0730 0900	Frukost	Frukost	Frukost	Fritid i Hjo Vid Vätterns västra strand ligger en av Sveriges mest välbevarade trästäder. Hjo – den lilla staden vid det stora vattnet. Ett lummigt grönt stråk delar staden i två delar. En promenad utmed ån är en upplevelse under alla årstider. Vattnet spelar av naturliga skäl en stor roll för Hjo. Hamnen är ett spännande och minst sagt aktivt område. Norr om hamnen ligger Hjos vackra stadspark. Här finns ett stadsmuseum, konstutställningar, akvarium med Vätternfiskar och mycket mer. Vid Vätterns västra strand sträcker sig en bukt som kallas Guldkroken. För snart 60 år sedan grundades Guldkroken Keramik. Vid Guldkrokens fabriksbutik, Röda Boden kan du finna hela Guldkrokens keramiksortiment i andra sortering. Reservation för ändringar
	På väg till Hjo	Morgonbön När Gud förnyar sitt folk II Barngrupper!	Morgonbön Cellgrupper II Barngrupper!		
Cellgrupper I & II En nödvändighet i den kristna församlingen Håkan Sunnliden komminister i Värnamo	1000 1100 1200 1330 1400 1500 1600 1630 1700 1800	Lunch	Lunch	Familjemässa Lunch Avslutning	
	Inkvartering Fika	Fritidsaktiviteter Fika	Utflykt		
Lovsångsteam Ungdomarnas egen lovsångsgrupp	Middag	Grillafton!	Middag (under utflykten)		
	Välkommen till Hjo! Övriga aktiviteter				
Barngrupper När de vuxna får undervisning så får barnen det också! I barngrupperna förstås! Barnledarna	När Gud förnyar sitt folk I Barngrupper!	Cellgrupper I Barngrupper!	Aftonbön		
	2000 2100	Aftonbön med Lovsångsteamet	Aftonbön		
	Kvällsfika	Kvällsfika	Kvällsfika		

FÖRBUNDSRÅDET 2008 - 2010

Stiftens valda representanter till Lekmannaförbundets beslutande råd

Stig Tengberg, Uppsala stift

Roger Gustafsson Linköpings stift

Anders Åström, Skara stift

Roland Jonsson, Strängnäs stift

Yngve Lindgren, Västerås stift

Ingvar Johansson, Växjö stift

Ann-Sofie Michalski, Lunds stift

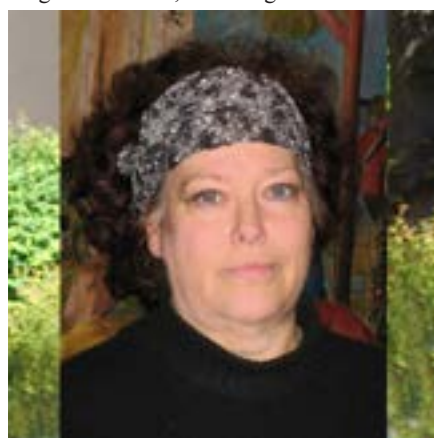
Yngve Lindblom, Göteborgs stift

Birgit Larsson, Karlstads stift

Fritz Pettersson Härnösands stift

Maria Maudsdotter, Luleå stift

Göran Pettersson, Stockholms stift

ARBETSUTSKOTTET

2008 - 2010

*Anders Nordberg
Ordförande*

*Kjell Aggefors
1:e vice ordförande*

*Birgitta Ericsson Löfgren
2:e vice ordförande*

*Margareta Jansson
Sekreterare*

*Berndt Petersson
vice sekreterare*

*Juhani Ahonen
Kassör*

Glimtar från EFCMs Europakonferens i Wien

Fr v Generalsekr Martin Rosowski och EFCM:s president Anders Nordberg

Ni kanske undrar vad förkortningen ovan betyder – det betyder European Forum For Christian Men och det var den fjärde Europakonferensen som hölls i Wien i Österrike den 18 till 21 september 2008. Den hålls vartannat år och 2006 var Svenska kyrkans lekmanaförbund värdar för konferensen som ordnades på Sigtunastiftelsen i Sigtuna.

Vi var ett 40-tal deltagare från de flesta europeiska länderna samt USA som deltog och från Sverige kom EFCM:s president Anders Nordberg och

undertecknad och det var roligt att möta de vänner vi lärt känna i Sigtuna och fortsätta de intressanta samtal vi förde då. Konferensens tema var "Male identities and religious traditions; conditions – experiences – perspectives". På svenska ungefär: "Manliga identiteter och religiösa traditioner; villkor – upplevelser, erfarenheter – perspektiv".

I Wien var vi gäster hos den Katolska mansrörelsen i Österrike och dess ordförande Christian Reichert hälsade oss välkomna.

Klostergården på Kardinal König Haus

Rosemarie och Günter Apsel

Konferensen hölls i det vackra Kardinal König Haus vars konferensdel var nybyggd och rummen i det gamla vackra huset helt nyinredda, så tillsammans med den goda maten var det var det skönt att vistas där.

Programmet innehöll allt från reception, greetings, opening dinner till spännande panelsamtal, plenar- diskussioner och workshops. Vi hade morgonbön och aftonbön i det lilla kapellet i de gamla huset.

På fredagskvällen samlades vi i husets bar och redogjorde för den religiösa situationen i våra respektive kyrkor och förbund. Det var fängslande att höra speciellt prästerna från Lettland och Ryssland berätta.

Lördag förmiddag slutförde vi arbetet med den Plattform IV med samma namn som konferensen, vilken blev ett av resultatet från konferensen.

Efter lunch åkte vi så på sightseeing i det vackra Wien och besökte Hofburg med skattkammaren och gjorde även besök vid ett buddisttempel och i en moské. Kvällen avslutades med en gemytlig afton, "Heurigen" på ett litet värdshus i Grinzing, i utkanten av Wien, där vi bjöds på det lokala vinet och österrikiska specialiteter.

Avslutningen på söndagen med mässa i kyrkan från 1970-talet intill Kardinal Könis Haus fick vi tyvärr lämna för att åka till flygplatsen efter en givande konferens.

Text o Bild
Birgitta Ericsson Löfgren

Forts fr sid 6

Inomkyrkliga rörelser del 3

EFS har därför en strategisk position för att bidra till den tilltagande ekumeniska strävan som exempelvis Svenska kyrkans avtal med Svenska Missionskyrkan vittnar om.

Andra förenande relationer som kännetecknar EFS är de till våra systerkyrkor i främst Etiopien, Eritrea, Sudan, Tanzania, Malawi och Indien.

Inom ramen för det missionsarbete EFS bedriver där anordnas exempelvis utbildnings- och ungdomsutbyten och andra kontaktprojekt för ömsesidigt berikande. För att kunna ta tillvara erfarenheter mellan alla dessa olika delar av rörelsen och snabbt kunna sprida information om EFS uppdrag och åtaganden till medlemmar och andra intresserade pågår sedan några år tillbaka ett intensifierat arbete med att utveckla EFS kommunikation, särskilt den webbaserade.

Fördjupa

De verksamheter EFS anordnar syftar till att uppmuntra var och en att hitta, leva och växa i sin tro för att kunna bära den vidare till andra i vittnesbörd och tjänst. Särskilt prioriteras smågruppsverksamhet där människor får träffas i livsnära gemenskap, föra andliga samtal och stärkas till vardagsdiakontal ansvarstagande, enkla gudstjänster där predikan har en central roll, musikutövande i olika former och lägerverksamhet för barn och unga. EFS-rörelsens barn- och ungdomsverksamhet genomförs sedan 2005 i den självständiga organisationen Salt - barn & unga i EFS. Tillsammans har EFS och Salt 55 000 olika personer som deltagare i sina aktiviteter. Till detta kommer även andra kontaktytor där människor får hjälp att reflektera över och fördjupas i sin tro. Eftersom EFS har sin bakgrund i den väckelserörelse som betonade den enskildes läsande av Bibeln och dess utläggningar, är det naturligt att skriftspridning och folkbildning alltid haft en stark ställning inom rörelsen. Detta tar

sig bland annat uttryck i viss bokutgivning, tidningarna Budbäraren och EFS, nu samt i de åtta EFS-folkhögskolorna. Här finns en strävan efter att tydliggöra de senares funktion, både som samhällsnära mötesplatser på kristen värdegrund och som en utbildningsresurs för Svenska kyrkan. Primus motor för teologisk fördjupning inom EFS-rörelsen är annars Johannelunds teologiska högskola i Uppsala med dess mångfasetterade utbildningsutbud.

Förkunna

EFS högskola, som i dag främst erbjuder kurser för teologie kandidatexamen och pastoral utbildning för blivande präster, grundades 1862 som Johannelunds Missionsinstitut. Anledningen var den satsning på utlandsmission som initierats året innan för att evangeliet skulle bli förkunnat på nya platser. I dag bärs den visionen vidare av våra växande systerkyrkor, och EFS stödjer deras framgångsrika evangelisationsarbete genom utbildningsinsatser, diakonal verksamhet och ekonomiskt stöd. De missionsvetenskapliga och internationella perspektiven har fortsatt att vara ett utmärkande drag för Johannelund. Ett annat är den varvning av teori och praktik som erbjuds de blivande förkunnarna, ett studieupplägg som också har börjat eftersträvas mer generellt i den nya svenska prästutbildningen. Andra områden där Johannelund bidrar med speciella kompetenser till landets teologiska utbildningsutbud är ledarskap i samarbete med lekmän och ideella, homiletisk medvetenhet samt församlingsutveckling och pionjärbete.

Förnya

En betydelsefull del av Johannelunds verksamhet är dess Centrum för utveckling. Detta har till huvuduppgift att i

nära samarbete med EFS utvecklingsavdelning rusta individer och grupper för förnyelsearbete inom EFS och Svenska kyrkan i övrigt. Ett aktuellt projekt syftar till att äldre EFS-föreningar ska få hjälp i sitt församlingsutvecklingsarbete, ett annat till att söka nya arenor för kristen dialog, t.ex. i arbetslivet. Sedan 2004 pågår också ett aktivt arbete för nyetablering av EFS, särskilt på orter där rörelsen inte alls är företräd. Bland annat har resurser satsats på att få fram kompetenta handledare för dem som vill försöka starta nya gudstjänstfirande gemenskaper, och pengar har avsatts till en pionjärfond, ur vilken medel fördelas till olika nyetableringsprojekt i landet. Inför de kommande åren ser EFS ett behov av ökad flexibilitet i fråga om gudstjänstlivet, förkunnarens yrkesroll och liknande, så att formerna för vårt arbete får styras av sitt syfte, evangeliets befrämjande.

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund
Rikskonvent

PROTOKOLL RIKS 1-08
fört vid RIKSKONVENT med Svenska kyrkans lekmanförbund 08-08-02 i Adolf Fredriks kyrka, Stockholm

Närvarande: 118 röstberättigade, varav 20 förbundsrådsledamöter, 11 stiftsombud, 6 funktionärer och 81 kårombud. (Deltagare under konventet ca 230 medlemmar.)

- § 1. Förhandlingarna öppnas
 Förbundsordförande Anders Nordberg hälsar välkommen till Lekmannaförbundets femtioförsta rikskonventsförhandlingar i samband med Lekmannaförbundets 90-årsjubileum. Till minne av medlemmar som haft olika uppdrag på rikspan, i stift och i kårer hålls en kort parentation med diktläsning och ljusständning. Därefter förklaras förhandlingarna öppnade.
- § 2. Val av mötespresidium (Bil. 1a till orig.prot.)
 På förslag av valberedningen genom Inger Gabrielson (sammankallande) väljs
- a) till ordförande Evert Josefsson
 - b) till vice ordförande Göran Petterson
 - c) till sekreterare Margareta Jansson och Yngve Lindblom
 - d) till ekonomisk bisittare Juhani Ahonen
- § 3. Val av två protokolljusterare tillika rösträknare (Bil. 1a till orig.prot.)
 Att justera rikskonventets protokoll och tillika vara rösträknare väljs Bengt Mogård, Växjö stift, och Gunnel Strandman, Luleå stift.
- § 4. Fastställande av föredragningslista (Bil. 2 till orig.prot.)
 Rikskonventet beslutar på förslag av mötesordföranden
 att behandla inkommen motion jämte Förbundsrådets (FR) yttrande, samt FR:s förslag om Ändring i Stadgar för Svenska kyrkans lekmanförbund och FR:s förslag om Lekmannagrupper före val av förbunds råd intill 2010 års rikskonvent.
- § 5. Upprop av ombud och fastställande av röstlängd (Bil. 3 till orig.prot.)
 Förbundssekreteraren. förrättar upprop av förbundsråd inkl. arbetsutskott, stifts- och kårombud.
 118 röstberättigade närvarande.
 Rikskonventet beslutar
 att ombudsförteckningen vid behov utgör röstlängd.
- § 6. Verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse för 2006 (Bil. 4a+b till orig.prot.)
 Fastslås att verksamhetsberättelsen med den ekonomiska redogörelsen är föredragen genom utsändandet. Utskotten har inga kommentarer, ej heller ombuden.
 Rikskonventet beslutar fastställa resultaträkningen för 2006 och dess resultat till -168.000 kr, och balansräkningen per 2006-12-31 med eget kapital till 520.000 kr. Årets underskott, 168.000 kr, täcks av medel från förbundets kapital.
 Rikskonventet beslutar godkänna verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse för 2006.
- § 7. Verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse för 2007 (Bil. 4a+b till orig.prot.)
 Fastslås att verksamhetsberättelsen med den ekonomiska redogörelsen är föredragen genom utsändandet.
 Utskotten har inga kommentarer, ej heller ombuden.
 Rikskonventet beslutar fastställa resultaträkningen för 2007 och dess resultat till 204.000 kr, och balansräkningen per 2007-12-31 med eget kapital till 720.000 kr. Årets överskott läggs till förbundets kapital.
 Rikskonventet beslutar godkänna verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse för 2007.
- § 8. Revisionsberättelse för 2006 och 2007 (Bil. 4c till orig.prot.)
 Revisionsberättelsen för de båda åren 2006 och 2007 föredras av revisor Mona Tolander. Den godkänns och läggs till handlingarna.
- § 9. Beviljande av ansvarsfrihet
 Revisorerna föreslår beviljande av ansvarsfrihet för de båda räkenskapsåren 2006 och 2007.
 Rikskonventet beslutar enligt revisorernas förslag.

- § 10. Behandling av inkommen motion (Bil. 4d till orig.prot.)
Från Örkellunga-Rya Lekmannakår har inkommit en motion angående Information till de lokala kårerna inför rikskonvent. Förbundsrådet har behandlat densamma och avgett ett yttrande. Detta återfinns i konventshandlingarna samt i nr 2 av Lekman i Kyrkan och anses därmed föredraget. Förbundsrådet föreslår Rikskonventet att besluta
att aktuell information skall finnas på hemsidan.
att kårer får möjlighet att till v. förbundssekreteraren anmäla kontaktpersoner som varje vecka kontrollerar sin E-post, och
att motionen därmed skall anses besvarad.
Utskotten har inga kommentarer, ej heller ombuden.
Rikskonventet beslutar enligt Förbundsrådets förslag.
- § 11. Förbundsrådets förslag om ändring i Stadgar för Svenska kyrkans lekmanaförbund (Bil. 5a till orig.prot.)
Förbundsrådets förslag om ändring i Stadgar för Svenska kyrkans lekmanaförbund finns tillgänglig i ett tillägg till de utsända konventshandlingarna och har dessutom i förväg sänts ut till Förbundsrådets respektive Allmänna utskottets ledamöter. Förslaget anses därmed vara föredraget.
- Berndt Petersson, ordförande i Allmänna utskottet, redogjorde för utskottets synpunkter enligt följande:
- /§ 7. Andra stycket "Avdelning redovisar årligen sin medlemsförteckning till Förbundets medlemsregister och betalar medlemsavgifterna till stiftskonvent och förbund till stiftskonventskassören senast den 15 juni"./
Utskottet föreslår ingen ändring.
Rikskonventet beslutar i enlighet med Förbundsrådets förslag.
- /§ 7. Tredje stycket. "...Motion skall inges till stiftskonventsrådet senast den 1 mars och till förbundsrådet senast den 1 april.....Motion till förbundsrådet skall sändas via stiftskonventsrådet för yttrande"/
Utskottet föreslår ändring till senast den 15 april. och att den sista meningen utesluts.
Rikskonventet beslutar godkänna ändringen till den 15 april men att den sista meningen skall stå kvar enligt Förbundsrådets förslag.
- /§ 8. Första stycket. "Ordinarie stiftskonvent äger rum en gång varje år"./
Här föreslår Allmänna utskottet ett tillägg "Det är rikskonvent äger rum senast 10 maj" (för att nå Förbundsrådet senast 15 maj)./
Rikskonventet beslutar enligt Förbundsrådets förslag och tilläggsyttrandet från Allmänna utskottet.
- /§ 9. Andra stycket "Motion från stiftskonventet till rikskonventet inges senast den 15 maj till Förbundsrådet"./
Här föreslår utskottet ett tillägg - paragrafen anses omedelbart justerad vid sent stiftskonvent
Rikskonventet beslutar enligt Förbundsrådets förslag utan nämnda tillägg.
- /§ 12. "Val av två revisorer jämte ersättare för dessa"./
Utskottet föreslår ingen ändring.
Rikskonventet beslutar i enlighet med Förbundsrådets förslag.
- /§ 13. "Yttranden och förslag till beslut skall i god tid före rikskonvent sändas till de anmälda ombuden och publiceras på förbundets hemsida"./
Utskottet föreslår ingen ändring.
Rikskonventet beslutar i enlighet med Förbundsrådets förslag.
- § 12. Förbundsrådets förslag om Lekmannagrupper (Bil. 5b till orig.prot.)
Förbundsrådets förslag om Lekmannagrupper finns tillgänglig i ett tillägg till konventshandlingarna och har i förväg sänts ut till Förbundsrådets respektive Allmänna utskottets ledamöter. Förslaget anses därmed föredraget.
Berndt Petersson, ordförande i Allmänna utskottet, meddelar att utskottets ledamöter ställer sig bakom förslaget.
Anders Åström, Skara stift, uttalar från några ledamöter i Skara stifts konventsråd en viss tveksamhet inför detta.
- Rikskonventet beslutar godkänna Förbundsrådets förslag och därmed följande tillägg i Stadgar för Svenska kyrkans lekmanaförbund:
- /§ 4. "...Medlemskap kan också erhållas genom anslutning till en lekmanagrupp eller genom direktanslutning"./
/§ 5b. "En lekmanagrupp har som regel församling eller pastorat som verksamhetsområde. Gruppen utser en kontaktperson som samlar in avgiften och svarar för kontakten med stift och förbund"./
/§ 6. "Lokalavdelningen eller lekmanagruppen ska....." "...Avdelningen/gruppen ska även..."./
/§ 7b. "Lekmanagruppen har rätt att delta i stiftskonvent och rikskonvent men kan inte utse ombud.
Kontaktpersonen redovisar medlemsförteckningen till stiftskonventsrådet. Gruppen har förslagsrätt genom motioner på samma sätt som lokalavdelningen"./
/§ 8. Andra stycket: "...den har ansvar att stödja och stimulera lokalavdelningarnas/gruppernas verksamhet och främja ökad regional samverkan mellan...".
- § 13. Val av förbundsråd intill 2010 års rikskonvent (Bil. 1b till orig.prot.)
På förslag av valberedningen med Inger Gabrielson som sammankallande beslutar Rikskonventet

att	a)	till förbundsordförande välja Anders Nordberg, Jönköping. Beslutet är enhälligt.	Omval.
	b)	till 1:e vice ordförande välja Kjell Aggefors, Farsta, efter Evert Josefsson, Viskafors, som undanbett återval.	Nyval
	c)	till 2:e vice ordförande välja Birgitta Ericsson Löfgren, Viken.	Omval.
	d)	till förbundssekreterare välja Margareta Jansson, Skara.	Omval
	e)	till vice förbundssekreterare välja Berndt Petersson, Linköping	Nyval
	f)	till förbundskassör välja tf förbundskassör Juhani Ahonen, Östersund	Nyval

Dessutom beslutar rikskonventet

att förbundsrådet får mandat att utse ersättare till arbetsutskottet om vakans uppstår mellan konventen.

§ 14. Upprop av representanter till förbundsrådet valda av stift. (Bil. 4e till orig.prot.)

Mandattiden är två år. Stiftet har möjlighet att vid behov utse annan representant.

Förbundssekreterare Margareta Jansson förrättar upprop av förbundsrådets ledamöter intill 2010 års rikskonvent.

(Omval där ej annat anges.)

Stift	ordinarie		ersättare	
Uppsala	Stig Tengberg	nyval	Hilma Skjöldebrand	nyval
	Järvsö		Edsbyn	
Linköping	Roger Gustafsson		Elisabeth Persson	
	Ringarum		Finspång	
Skara	Anders Åström		Bernt-Olov Klingesten	
	Alingsås		Borås	
Strängnäs	Roland Johnsson		Göran Guldbrandsson	
	Hållsta		Östansjö	
Västerås	Yngve Lindgren		Kurt Fosselius	
	Västerås		Säter	
Växjö	Ingvar Johansson		Kerstin Göransson	
	Älmhult		Långaryd	
Lund	Ann-Sofie Michalski		Evert Magnusson	
	Bromölla		Ängelholm	
Göteborg	Yngve Lindblom		Elsie Sundberg	nyval
	Göteborg		Västerlanda	
Karlstad	Birgit Larsson		Melvin Andersson	
	Kristinehamn		Karlstad	
Härnösand	Fritz Pettersson		Hugo Bolin	nyval
	Bonässund		Sundsvall	
Luleå	Maria Maudsdotter	nyval	Gunnar Strömbäck	
	Överkalix		Luleå	
Visby	Vakant		Vakant	
	Karin Grundberg, adj.			
	Stockholm			
Stockholm	Göran Pettersson		Gunnel Berggren Larsson	
	Djurhamn		Värmdö	

§ 15. Val av två revisorer jämte ersättare (Bil. 1b till orig.prot.)

Rikskonventet beslutar på förslag av valberedningen

att till revisorer välja Lena-Karin Lundgren, Frösön, nyval, och Mona Tolander, Norsholm, omval, samt till ersättare Agneta Hansson, Östersund, nyval, Kristina Johansson, Linköping och Bengt Järleby, Vallentuna, båda omval.

§ 16. Val av två representanter till Hela Människan

Rikskonventet beslutar på förslag av valberedningen

att till förbundets representant i Hela Människan välja Ingvar Johansson, Älmhult, omval, och Evert Josefsson, Viskafors, nyval.

§ 17. Val av representant och ersättare till Sensus studieförbund

Rikskonventet beslutar på förslag av valberedningen

att till representant i Sensus studieförbund välja Margareta Jansson, Skara, omval, samt till ersättare Anita Mörkenstam, Stockholm, omval.

- § 18. Val av representant och ersättare till Ideellt forum
Rikskonventet beslutar på förslag från valberedningen
att till representant i Ideellt forum välja Karin Persson, Skellefteå, omval, och till ersättare Karin Grundberg, Stockholm, samt Kjell Aggefors, Farsta (den senare för att även arbetsutskottet skall vara representerat), båda nyval.
- § 19. Val av kontaktperson och ersättare till EFCM (European Forum for Christian Men)
Rikskonventet beslutar på förslag av valberedningen
att till kontaktperson i EFCM välja Anders Nordberg, Jönköping, med Göran Petterson, Djurhamn, som ersättare.
- § 20. Val av valberedning inför 2010 års rikskonvent (Bil. 6 till orig.prot.)
Rikskonventet beslutar på förslag av Evert Magnusson (enl. uppdrag från förbundsrådet.)
att till valberedning inför 2010 års rikskonvent till ordinarie ledamöter välja Mårten Mattsson, Strängnäs stift, Britt-Louise Madsen Ahonen, Härnösands stift, Bengt Mogård, Växjö stift, Birgitta Olsson, Lunds stift, och Rolf Strandman, Luleå stift, samtliga omval.
att till ersättare välja Gunilla Kimura, Västerås stift, och Margareta Brax, Skara stift, båda nyval.
att till sammankallande välja Mårten Mattsson, Strängnäs stift efter Inger Gabrielson, Skara stift, som undanbett sig återval.
- § 21. Fastställande av årsavgift och budget för åren 2009 och 2010 (Bil. 7 till orig.prot.)
Rikskonventet beslutar på förslag av Förbundsrådet och ekonomiutskottet
att fastställa årsavgiften för åren 2009 och 2010 till 50 kr respektive 40 kr för de medlemmar där någon i familjen redan är medlem.
att godkänna Förbundsrådets reviderade förslag till budget.
- § 22. Firmatecknare
Rikskonventet beslutar att utse förbundskassören Juhani Ahonen (xxxxxx-xxxx) och förbundsordföranden, Anders Nordberg (xxxxxx-xxxx), att var för sig vara firmatecknare. Denna paragraf förklarades omedelbart justerad.
- § 23. Attest och Utanordning (Bil. 8 till orig.prot.)
Mötets ordförande, Evert Josefsson, redogör för ett förslag till Attest och Utanordning som godkänts av Förbundsrådet och kommer att gälla från och med innevarande rikskonvent.
- § 24. Plats och tid för 2010 års rikskonvent
Ingvar Johansson, konventsordförande i Växjö stift, hälsar välkommen till rikskonvent i Växjö stift år 2010. Plats och tid har ännu ej bestämts. Rikskonventets deltagare beslutar att tacka ja till inbjudan.
- § 25. Övriga frågor
a) Karl Erik Sundström, Fjälkinge, överlämnar ytterligare bildmaterial att förvaras i Förbundets arkiv. Anders Nordberg tackar varmt för denna gåva och också för arbetet med Jubileumsskriften som kommer att säljas till intresserade för 20 kronor.
b) Anders Åström, Skara stift, framför vikten av att under åren mellan rikskonventen inbjuda till ett riksmöte med betoning på familj, inspiration, gemenskap mellan olika generationer. År 2009 skulle ett sådant kunna anordnas på Hjo folkhögskola. Göran Guldbrandsson, Strängnäs stift, påpekar att ledamöterna i ekonomiutskottet ställer sig bakom ett sådant förslag. Britt-Louise Madsen Ahonen betonar vikten av att träffas. Rikskonventet uppdrar åt Förbundsrådet att - i samråd med Anders Åström och medarbetare i Skara stift - planera för ett sådant möte.
c) Förbundskassör Juhani Ahonen uppmanar samtliga att vid inbetalningar till Förbundets PlusGiro noggrant ange vilken samling eller vad det gäller i övrigt.

- d) På en fråga om **tidningen Lekman i Kyrkan**, som alla tycks vara nöjda med, lämnar redaktören Britt-Louise Madsen Ahonen en kort presentation om sig själv och vad hon arbetat med.
- e) Göran Pettersson, ordförande i värdstiftet, informerar om vad som gällde under kvällen, då alla samlas till **Jubileumsmiddag på Solliden**, Skansen.

§ 26. Förhandlingarna avslutas - TACK m m

Förbundsordförande Anders Nordberg framför ett varmt tack till de ledamöter, som nu avslutar det engagerade arbete de utfört för lekmanförbundet inom Förbundsrådet i olika positioner.

Evert Josefsson har varit 1:e vice förbundsordförande alltsedan år 1998 och har varit en stor tillgång både för arbetsutskottet och Förbundsrådet. Som stiftsrepresentanter har Karin Persson, Luleå stift, varit aktiv i 12 år, Olle Olsson, Göteborgs stift, alltsedan år 1988 och Gunnar Andersson, Uppsala stift sedan år 2000. Samtliga närvarande avtackas med ett diplom och en gåva. Vidare framförs ett tack till övriga som varit aktiva inom Förbundet: Liisa Lundgren, Borås, revisor sedan år 2004, Inger Gabrielson, ledamot och sammankallande i valberedningen under 10 år samt Carl-Eric och Ulla Abrahamson, som ansvarat för Förbundsbutikens under fyra år. Till dem som ej kunde vara med kommer diplom och gåva att sändas efter rikskonventet.

Ett välkommen riktas också till de nya medarbetarna i Förbundsrådet: Kjell Aggefors, Enskede, ny 1:e vice förbundsordförande, Berndt Petersson, Linköping, vice förbundssekreterare, Hilma Skjöldebrand, Edsbyn, Uppsala stift, Elsie Sundberg, Västerlanda, Göteborgs stift, Hugo Bolin, Sundsvall, Härnösands stift, och (i sin frånvaro) Maria Maudsdotter, Överkalix, Luleå stift, Lena-Karin Lundgren, Frösön, och Agneta Hansson, Östersund (revisor jämte ersättare).

Förbundsordföranden Anders Nordberg tackar för visat intresse och förklarar förhandlingarna avslutade.

Stockholm den 2 augusti 2008

Vid protokollet:

Margareta Jansson
Förbundssekreterare

Yngve Lindblom
sekreterare

Justerat:

Evert Josefsson
ordförande

Bengt Mogård

Gunnel Strandman

Efter välkomsthälsningar av Skara pastoratskårs ordförande C-G Lundström och stiftskonventets ordförande, Anders Åström, Ödenäs, redogjorde arkeolog Maria Wretemark för de unika resultaten av utgrävningarna i Varnhem under åren 2005-2007. Ämnet för biskop em. Bengt Wadensjös föredrag var "Hur kristendomen kom till Sverige och Västra Götaland". Båda föredragen var synnerligen intressanta och uppskattade. Vid efterföljande samtal konstaterade båda talarna att utgrävningar och forskning tyder på att det fanns kristenhet i våra bygder flera hundra år tidigare än 800-talet då Ansgar kom till Sverige med kristendomen. Kyrkor i denna del av Sverige byggdes redan på 900-talet.

Utgrävningarna i Varnhem kommer att fortsätta och båda talarna var överens om att det skulle vara mycket intressant att forska kring äldre kyrkoplatser. Ett varmt tack framfördes till Maria Wretemark och Bengt Wadensjö för värdefull medverkan av Anders Åström som också överlämnade blommor.

och barn och barnledare ansvarade för en av morgonböerna. Som goda ledare fungerade Anders och Kristina Åström. Höstens inspirationsdag hölls på Flämslätt och hade som tema "Lekman i gudstjänst och församlingsliv". Efter inledning av kyrkoherde Jan Kesker, Alingsås, fick deltagarna gruppvis i en gudstjänstverkstad utforma den avslutande gudstjänsten med mäsas.

(Billing-Kåkindes kontrakt) som ersättare på två år och nyval av Inga Asphult, Alingsås (Kullings kontrakt) på ett år. Till ordinarie revisorer omvaldes Sonja Ekberg, Frösve och nyvaldes Mattias Johansson, Sexdrega med Sture Bergstrand (nyval) som ersättare. Inför stiftskonventet år 2009 omvaldes samtliga ledamöter i valberedningen (Lennart Andersson, Borås, Arne Gustavsson, Skövde (sammankallande), Sonja Kristing, Skövde, och Maj-Britt Lundin, Vårgårda).

Lidköpings församlingskår inbjöd till stiftskonvent år 2009. Till C-G Lundström, ordförande i Skara pastoratskår, och hans goda medhjälpare framförde Anders Åström ett varmt tack för ett mycket väl anordnat konvent och överlämnade blommor. Samtliga ledamöter i konventsrådet fick var sin ros som tack för gott samarbete.

Varnhem var platsen för år 2008 års stiftskonvent inom Lekmannaförbundet. Cirka 130 personer samlades från hela Skara stift

Efter gemensam lunch samlades man till årsmötesförhandlingar under ledning av Anders Åström.

Ur 2007 års verksamhetsberättelse noteras att Lekmannaförbundet i Skara stift vid årsskiftet hade 25 kårer och ett antal direktanslutna medlemmar - totalt 952 medlemmar. Sedvanligt har anordnats bibeldag på Lilleskog och lekmannaförbundet var medarrangör vid syföreningsdagar på Flämslätt. Stiftskonventet hölls i Christine kyrka och Noltorpskyrkan i Alingsås, då kyrkoherde Jan Kesker officierade vid den inledande mässan och Krister Andersson, Uppsala, från Svenska Bibelsällskapet, höll föredrag med rubriken "Med Bibeln i fokus". I början av augusti inbjöds till Möte för stora och små på Hjo folkhögskola med 42 deltagare, varav 8 barn samt därtill 19 dagbesökare.

Intressanta föredrag hölls av bl a förbundsordförande Anders Nordberg, kyrkoherde Jan-Olof Broberg, och bibellärare Peter Landgren. Flera gemensamma samlingar anordnades

En "Idebank för verksamhet från kårer i Skarastift åren 2000-2007" sammanställd av Inger Gabrielson, Skövde, har delats ut under hösten.

För resultat- och balansräkning år 2007 redogjorde Liisa Lundgren, Borås. Förslag till budget för år 2008 godkändes. Stiftskollekt för Lekmannaförbundet i Skara stift tas upp den 8 juni.

Val: Anders Åström, Ödenäs, omvaldes som ordförande och Liisa Lundgren, Borås, som kassör, båda på ett år. Som sekreterare omvaldes Margareta Jansson, Skara, på två år. Nyval skedde av Inger Gabrielson, Skövde, som vice sekreterare. (Bernt-Ove Klingesten, Borås, kvarstår som vice ordförande till år 2009). På två år omvaldes som ordinarie kontraktsombud Sonja Björk, Hova (Vadsbo kontrakt), Ulf Lundvik-Magnusson, Källby (Kålland-Kinne kontrakt), Stig Lindberg, Nossebro (Skara-Barne kontrakt), Bertil Melin, Sparsör (Ås kontrakt) och Gunvor Rydén, Ulricehamn (Redvägs kontrakt), med omval av Sture Bergstrand, Vårsås

Vice ordföranden Bernt-Olov Klingesten framförde ett varmt tack från kårer och konventsrådsledamöter till Anders Åström för stort engagemang och god insats för Lekmannaförbundet i Skara stift och överlämnade en blomma.

Till sist förklarade konventsordföranden Anders Åström 2008 års stiftskonvent avslutat. Dagen avslutades med mäsas i Varnhems klosterkyrka, då biskop Erik Aurelius officierade tillsammans med domprost Anders Alberius och domkyrkokomminister Markus Hagberg. Johanna Ek bidrog med vacker solosång ackompanjerad av Lars Ek.

Margareta Jansson
konventssekreterare

Höstkönvent i Åhls Församling Västerås Stift

Söndagen den 5 oktober samlades lekmanakårerna i Västerås stift till Höstkönvent. Efter kaffeservering i kyrkan samlades deltagarna till en innehållsrik familjedienst med mycket sång och musik.

Konventsdeltagarna intog därefter lunch i det närbelägna och välbekanta Moskogens motell i Leksand.

Efter återsamling i församlingshemmet medverkade kyrkoherde Björn Öhrn, som är ombud för Lutherhjälpen i stiftet, med intressanta berättelser om sina många internationella resor och om människor som han har mött i sitt arbete. Föredraget gav upphov till en värdefull diskussion.

Rikligt med tid avsattes också för information om verksamheten såväl inom de olika avdelningarna som centralt i stiftet.

Ett glädjande budskap var också att konventsrådet under 2009 får sin första stiftskollekt som skall delas med studieförbundet SENSUS

Yngve Lindgren

KÅRNYTT

Köpings församlingskår firade sitt 80-årsjubileum söndagen den 19 oktober.

Samlingen började med aktivt deltagande i högmässan i Köpings kyrka. Predikan av kyrkoherde Patrik Wallmark. Kyrkokören medverkade med flera vackra sånger under ledning av Leif Hesselgren, organist.

Därefter inbjöd församlingskåren till lunch i S:t Olovsgården under stort deltagande av medlemmar och intresserade. Kyrkoherden medverkade och hälsningar framfördes från olika lekmanakårer och enskilda medlemmar. Från stiftskonventsrådet talade Yngve Lindgren.

En utställning av protokoll och andra handlingar från gångna år fanns att beskåda. Sång och musik framfördes av Monica Stark Hesselgren och Leif Hesselgren.

Vid de dukade kaffeborden förekom många trevliga samtal om gångna tider men även funderingar om framtiden och rekryteringsmöjligheterna.

Jubiléet blev mycket lyckat och innehållsrikt och ordförande Leif Larsson skötte ledningen på ett mycket förtjänstfullt sätt.

Yngve Lindgren

Köpings församlingskår 80 år

TREVLIG INSPIRATIONSDAG I FLENINGE

Fr v Kyrkoherde Fredrik Modéus, 2:e v förbundsordf. Birgitta Ericsson Löfgren, v stiftsordf Evert Magnusson och kyrkoherde Per Stynsberg

Vid nattvardsbordet

Lördagen den 25 oktober bjöd på ett strålande vackert höstväder när Lekmannaförbundet i Lunds stift inbjöd till Inspirationsdag i Fleninge, utanför Helsingborg.

Dagens huvudtema var "Församlingsbygge och gudstjänstutveckling" – ett just nu mycket angeläget ämne i vår kyrka. En skicklig och inspirerande talare var kyrkoherden i Lunds HelgeAnds församling, Fredrik Modéus, som på ett trevligt sätt berättade om hur man under ett antal år byggt upp en gudstjänstfirande församling som fyller kyrkorummet varje söndag från att tidigare haft en handfull gudstjänstdeltagare.

Fredrik Modéus utgick från att "Förändring är möjlig" och berättade om hur man bygger församling inifrån, eftersom en församling i första hand är människor som firar gudstjänst tillsammans. Det gäller att bygga församling inifrån.

En annan viktig lärdom vi fick med oss var att församlingsutveckling egentligen handlar om gudstjänstutveckling, och att det är viktigt att gudstjänsten är likadan varje söndag så att man känner igen sig och får tid och ro att möta Gud.

Ett annat viktigt ord var "Delaktighet" – och den fungerar bäst när gudstjänsten kännetecknas av igenkännandets glädje. Delaktighet handlar om relationer mellan alla i kyrkan! Vi behöver ett bra klimat för att utveckla vår tro. Fredrik Modéus berättade sedan om hur man arbetar med kyrkoråd, kyrkvårdar och gudstjänstgrupper under mottot "Förr – få gör allt / Nu – många gör något".

Man arbetar i 5 grupper med 4 församlingsbor i varje och träffas på tisdagskvällen kl 19 – 20 före söndagen de ska medverka i gudstjänsten och prästen är med varje gång.

Då fördelar man uppgifterna som finns i

mässan och det efterföljande kyrkkaffet, som ägnas åt att lära känna församlingsborna. Kyrkvårdarna är gruppledare och ansvarar för var sin grupp. Min reflektion efter föredraget var att det kändes som ett gott föredöme för fler församlingar och en spännande utmaning!

Om du som läser det här är intresserad att läsa mer – kan jag rekommendera Fredrik Modéus bok "Mod att vara kyrka" på Verbums förlag.

För första gången på en Inspirationsdag provade vi att samtala i grupper om aktuella frågor som medlemmarna föreslagit t ex: hur vi skaffar nya medlemmar, programförslag, samarbete mellan kårer m m. Det blev lyckat och samtalen surrade kring borden.

Dagen innehöll också en presentation från Sensus om aktuella ting vi kan få hjälp med i kårerna. Vi var 79 medlemmar från 20 kårer i Lund stift som avslutade dagen med Sändningsmessa i Fleninge vackra kyrka tillsammans med kyrkoherden Per Stynsberg.

Bild Erik Bergkvist
Text Birgitta Ericsson Löfgren

KÅRNYTT

Solweig Andersson

Den 10 oktober 1938 bildades kyrkobrödrakåren i Åmål, som senare fick namnet Åmåls Församlingskår.

Initiativtagare och den förste ordförande var rektor Josef Fremling, som också var präst. Kåren var liten – 20 medlemmar. Georg Högström betydde mycket för kåren. På senare tid finns andra som också betytt mycket.. Bl.a. John Hellberg,

Glada flickor jubilerar

Solweig Andersson, Ruth Samuelsson och kommunalrådets ordf. Kurt Svensson

God mat och glada gäster - då är det fest

Yngve Johansson, Stig Andersson, John Johansson och Bengt Trång. Inte minst vår första kvinnliga ordförande Maj Gustavsson. En drivande kraft under många år. Hon tillhörde också Konventsrådet för Karlstad Stift. Nuvarande ordförande är Inger Ekström. Präst i Åmål.

Under vår och höst har sammankomster hållits med i förväg uppgjorda program. Det har varit bibelstudier och föredrag med i huvudsak kristna ämnen men även reseskildringar och sång och musik. Talare och präster från andra orter har också medverkat i olika sammanhang. Ett uppskattat samarbete har förekommit med kårerna i Säffle, Tvetå, Kila och Mellerud. Kåren har också varit representerad vid Stifts- och Rikskonvent.

70 år och "Still going strong"

Resor har gjorts till bl a Värmland och Bohuslän med andra föreningar i kyrkan. För vår verksamhet har kåren erhållit anslag från Åmåls Församling. Medel har också inkommit genom lotterier samt gåvor från enskilda medlemmar. Pengar har skänkts till Hela Människan RIA i Åmål och Stadsmissionen i Karlstad.

Man har anordnat förmiddagsträffar framförallt för boende på servicehus och sjukhem. På senare år har detta skett i samarbete med Åmåls Kommun och Åmåls Församling.

Medlemsantalet har skiftat. 1978, då kvinnor fick ansluta sig till kåren steg antalet till 35 medlemmar. Idag 2008 finns det 45 medlemmar. Ett stort tack riktas till alla medlemmar för deras trogna arbete. I kåren.

Jubileumshögtiden började med mäsas i kyrkan där Inger Ekström hälsade alla välkomna. Sång och musik av Rodhe Andersson

Efter mässan gick man till församlingshemmet där det blev samlingsmu-

sik av Rodhe Andersson och Olle Isaksson.

En god lunch intogs. Flickorna i köket hade lagat en god köttgryta med grönsaker och potatis.

Efter lunch gratulerade kommunalrådets ordförande Kurt Svensson kåren med en Åmålslykta och blommor. Tal hölls av förbundets ordförande Anders Nordberg som talade om Sveriges Lekmannaförbund och läste över temat: "Strömmar av levande vatten". Han överlämnade ett diplom där även medel satts i till IM.

Från förbundet överlämnade Anders Nordberg ett diplom med önskemål om Anders gåvor

Dagen avslutades i trivsam samvaro med kaffe och bakelse. Willem Hessel spelade psalm 190 som sjöngs unisont och därefter tackade Inger Ekström alla som varit med under jubileumsdagen.

Text Solweig Andersson
Bild Anders Nordberg

Inger Ekström, Olle Isaksson, Rodhe Andersson

KÅRNYTT

FLÄMSLÄTT STIFTSGÅRDEN

Lekmän i Skara stift samlade till inspirationsdag

Ett 60-tal lekmän från olika delar av Skara stift samlades i början av oktober till en synnerligen inspirerande dag på temat "Idealitet och aktivitet". Morgonandakten i kyrkan hölls av förbundsordförande Anders Nordberg, Jönköping, som sedan också introducerade dagens tema i Vallesalen. Under god ledning av konventsordförande Anders Åström, Ödenäs, berättade representanter från några av stiftets kårer hur de genomfört en lyckad aktivitet i sin kår och församling. Vi fick från Ulricehamn redogörelse för en afton på temat "Möte med världsregionerna", från Falköping talade man om "Att finnas till hands", i Skara har man under biskop emer. Lars-Göran Lönnermarks ledning fått information om innebörden i Bo Beskows glasfönster

i Skara domkyrka och nu under hösten går man igenom bönerna i Fader Vår. Från Skövde berättades om en intressant kväll om ikoner och i Vårsås har bland annat "vårcaféer" blivit en lyckad aktivitet. Även Borås och Timmele kunde ge exempel på sådana. Från Vänersborg berättades om samarbetet med församlingen och i Norra Billings pastoratskår planerar man att inbjuda till möten om "Milstolpar i den svenska kyrkohistorien". En uppföljning till Idébanken - tidigare sammanställd av Inger Gabrielson, Skövde - delades ut. Efter avbrott för lunch, då Ulla och Carl-Eric Abrahamson, Timmele, fick möjlighet att distribuera Lekmannaförbundets Jubileumsskrift till samtliga kårer presenterade Margareta

Kristina Åström och Margareta Westerhall Westerhall (sommarboende i Ödenäs) tillsammans med Kristina Åström vid pianot ett synnerligen inspirerande och vackert bildspel på temat "Årstidernas växlingar i naturen och människolivet". Det gavs möjlighet att tillsammans sjunga flera kända psalmer och det hela avslutades med en kort andakt.

Den mycket givande dagen avslutades med en kort sammanfattning av Anders Nordberg och Anders Åström.

Text Margareta Jansson
Bild Anders Nordberg

Musik och bilder var underhållning som fängslade

Markus Åström en ung och trogen deltagare i förbundet

Ytterligare en pigg åldring har firat 75-årsdag

VÄRNAMO FÖRSAMLINGSKÅR

Värnamo församlingskår fyllde 75 år söndagen den 7 september 2008. Bilderna är från Tallnäs stiftsgård där kyrkoherde em Torsten Ekberg håller inledningstalet med en historisk återblick över lekmanarörelsens utveckling inte minst i norra Småland.

Med entusiasm och låga styr komministern Håkan Sunnliden kåren och kåren har genom honom fått livskraft och framtidstro. Vid jubileet anmälde kyrkoherden Per Persson intresse att bli medlem i lekmanaförbundet.

Kyrkoherde em. Torsten Ekberg

Per avslutade jubileet med en andaktsstund. Förbundsledningen och stiftsledningen representerades av Anders Nordberg och Ingvar Johansson som båda uttryckte tacksamhet till Gud för kårens många år av välsignad verksamhet samt förhoppningar om många nya år av fruktbar verksamhet.

Text o Bild
Anders Nordberg
Förbundsordförande

KÅRNYTT

En 50-åring blev varmt uppvaktad

Ett långt liv bör man uppmärksamma och hylla. När man fyller 50 år står man på livets middagshöjd. Man har upplevt mycket och blivit vis. Ändå är man ganska ung och har fortfarande mycket att ge. En perfekt beskrivning på denna 50-åring, Asarums församlingskår. Mycket glädje, gemenskap och ett gränslöst engagemang.

Den 27 november 1958 bildades Asarums kyrkobrodrakår i Svängsta församlingshem. 50 år senare den 28 september 2008 var det dags att fira jubileet med högmässa i Asarums kyrka och därefter jubileumsmiddag i församlingshemmet.

Ett åttiotal inbjudna gäster samlades till middag som kårens damer hade arrangerat. Gästerna lät sig väl smaka av den goda laxen med tillbehör. Kontraktspreseten Tommy Sandberg och vårt förbunds ordförande Anders Nordberg deltog tillsammans med alla andra hedersgäster. Dagen till ära hade man bara bjudit in "Hedersgäster", alla var lika välkomna.

Tre trogna veterander fr v Börje Svensson, Gösta Olsson och Bengt Olsson

Gästerna fick njuta av skönsång och musik av Björn Stoltz och Daniel Frank. Många ville gratulera och Anders Nordberg inledde och överlämnade present och önskade denna levnadsglada jubilar allt gott och fortsatt framgångsrika år. Anders fortsatte sitt tal med att berätta om kvinnan vid Sykars brunn som var den första kända "lekmannen". Från Lunds stift uppvaktade Ann-Sofie Michalski och Sölvesborgs lekmannakår representerades av Tommy Sandberg som tackade för en stark gudstjänst med fin musik.

Han önskade lycka till i det fortsatta arbetet och bad om Guds välsignelse över kåren.

Många var det som ville gratulera med anledning av jubileet bl a Lotta Lövenberg, Rödeby församlingsskå samt Fjälkinge lekmannakår representerades av Karl-Erik Sundström. Lennart Hartler från Sturkö församlingsskå talade om ordet "här är ännu rum", och Holger Nilsson som representerade hemmapastoratet överlämnade boken "Alla Sveriges kyrkor" och berömde kårens medlemmar för sitt idoga arbete i kyrkan.

Tre eldsjälar fanns fortfarande med. De tre har varit med allt sedan starten 1958, Börje Svensson, Bengt Olsson och Gösta Olsson. De hyllades och fick ta emot diplom och blommor som tack för sitt arbete under så många år. Den nuvarande ordföranden Gösta Olsson tackade för den fina uppvaktningen och betonade starkt vikten av engagerade lekmän i kyrkan.

Bild Birgitta Olsson
Anders Nordberg

Regntunga skyar stoppade inte en välbesökt höststart

Deltagare i höstupptakten i Vimmerby

För fjortonde året startade lekmanakårerna i Vimmerby med omnejd sin höststart i den välfyllda Kröngården. När de 180 besökarna från fyra lekmanakårer stämde in i psalm 231 var det med stor optimism höstterminen startade. Programmet inleddes med ett par solosånger av Clas-Göran Gunnarsson med Gösta Larsson vid pianot.

Birger Andersson, ordförande i Vimmerby församlingskår kunde med stor pondus hälsa dagens huvudperson, chefredaktör Elisabeth Sandlund från Stockholm välkommen. Hon är en person med lång erfarenhet av journalistik från bl a Svenska Dagbladet, Kyrkans Tidning och nu som chefredaktör för allkristna tidningen Dagen.

Hon gav mötesbesökarna ett budskap som hos många kunde betraktas som predikan men var mer ett personligt vittnesbörd med många ingredienser. Från att ha varit en ”övertygad ateist” är hon i dag en ambassadör av det kristna budskapet omgärdat av en stark upplevelse som hon idag lyfter fram med ett trosvisst engagemang.

Bakgrunden till sin omvändelse kan man läsa i hennes första bok ”Drabbad av det oväntade” som utkom 2004 och har

följts av ytterligare en bok med samma titel. Här får man följa henne med sin utvecklingsstörda dotter Ulrika, som idag är 25 år men kan i vissa situationer leva som en tre- eller femårig flicka.

I dag bor hon i ett gruppboende och är ofta med Elisabeth på hennes resor.

Sin omvändelseupplevelse, som många i Kröngården tog djupt till sig, var när

hennes då 16-åriga dotter Ulrika skulle konfirmeras. När hon, för dotterns skull, tog nattvarden fick hon en så stark visshet att det var för hennes egen skull.

Det var ingen röst hon hörde eller eldskrift på väggen utan en klar signal att Gud ville vända hennes steg från otro till tro. Efter tre sömlösa nätter kapitulerade hon: ”Okej då, förlåt mig, Gud”.

Idag är Elisabeth Sandlund en hängiven ”kristinna” med sitt engagemang i S:ta Klara församling i Stockholm bland utslagna människor. Mötesbesökarna tog till sig hennes självupplevda vittnesbörd med stor acklamation genom att ge en kollekt till S:ta Klara församlings verksamhet på 7.000 kronor.

Det blev en höststart med en atmosfär som blåste bort de regntunga skyarna över småländska Kröngården.

Text Berndt Petersson

Bild Maj Djurstedt

Gösta Larsson, Clas-Göran Gunnarsson, Elisabeth Sandlundh och Birger Andersson

Många, dock långt ifrån alla, stiftskonventsråd och lokalavdelningar eller kårer, bjöd in till bön för vårt land kring och under nationaldagen den 6 juni 2008. Därmed förverkligade dessa stift och kårer förbundsrådets beslut den 24-25 november 2007 att ställa sig positiva och uppmuntra till ansvar för denna bön, den s.k. Sverigebönen, i stift och församlingar. Redan under vårvintern 2007 hade Svenska kyrkans lekmanförbund som frivilligorganisation tillfrågats om att gemensamt med några andra trossamfund än Svenska kyrkan ta ansvar för genomförandet av en bön under nationaldagen. Initiativtagare och kontaktpersoner var från början Sven Lundén och biskop em. Lars-Göran Lönnermark tätt följda av domkyrkokomministern Carl-Erik Sahlberg.

Lekmanförbundets före förste vice ordförande Evert Josefsson behandlade frågan inom lekmanförbundet och lämnade ett positivt förslag till beslut till förbundsrådet vilket fattade beslut i enlighet därmed den 24-25 november. Everts egen kår i Viskafors jämte några andra kårer i vårt land hade redan den 6 juni 2007 samlats till bön för Sverige. Dessa samlingar upplevdes som mycket meningsfulla och positiva.

Här följer några bilder från samlingar till bön i vårt land den 6 juni 2008. Förbundsrådet och dess arbetsutskott vill nu uppmuntra alla stiftskonvent och lokalavdelningar eller kårer att förbereda och besluta att som en programpunkt för våren/sommaren 2009 ta med Sverigebönen kring eller just den 6 juni 2009.

Sverigebönen kan få vara det huvudsakliga inslaget i en aftonbön, en kvällsandakt eller annan samling.

I ett upprop från sommaren 2008 kunde vi läsa – Bed gärna om Guds välsignelse och beskydd över Sverige, över andligt uppvaknande i landet, eller för vad Gud lägger på ditt hjärta. Låt nationaldagen bli en ny bönedag för landet och en allmän mobilisering av Guds folk till bön! (2:a Krön 7:14 och Luk 18:1-8).

Förbundet tillhandahåller efter önskemål en eller flera agendor till stöd för aftonbön, kvällsandakt eller annan sammankomst där Sverigebönen står i centrum.

Lovad vare Herren – Han visar oss vägen!

Britt-Louise Madsen

SVERIGEBÖNEN

Kjell Aggefors

Förbundets nye 1:vice ordförande

Född och uppvuxen i Stockholmsförorten Tallkrogen där jag fortfarande bor i samma småstuga. Efter studentexamen följde universitetsstudier i samhällsvetenskap med tyngdpunkt på sociologi och statistik. Gift med Inga-Lill sedan 1973, vi har två söner och sex barnbarn. Från 1971 och drygt 30 år framåt arbetade jag inom psykologiskt försvar som forskare, utbildare, beredskapsplanerare och de sista åren administrativ chef. I arbetet kom jag naturligt i kontakt med Svenska kyrkans beredskapsplanläggare eftersom kyrkorna i kris- och krigstid har stor betydelse för befolkningens psykiska hälsa.

Sedan några år tillbaka är jag "tidigpensionär" och använder tiden till ideellt arbete i bland annat församlingen, hjälpa min gamla mamma och inte minst gärna hjälpa till med barnbarn. Tiden som blir över skall räcka till för hus och trädgård samt vandringar i naturen.

Den kyrkliga bakgrunden är lite brokig. Första församlingen var Skeppsholms eftersom pappa arbetade inom flottan. Döptes på Södra BB, söndagsskola någon termin i Enskede församling, kon-

fimationsläsning i nybildade Farsta församling som ännu saknade egen kyrka varför jag konfirmerades i Allhelgonakyrkan (Katarina församling).

Gemenskapen i kyrkans ungdomsverkssamhet delade jag i Sofia församling som hade bra skid- och sommarläger. Ett och ett halvt år bodde jag i Trångsund i vars kyrka vi vigdes och första barnet döptes. Men sedan 1974 är det Farsta församling som gäller. Här i Söderledskyrkan döptes den andra sonen och båda konfirmerades.

Kyrkligt kom jag för snart 20 år sedan med i kyrkofullmäktige efter att min fru börjat sjunga i kyrkokören. Uppdragen i församlingen har täckt flera områden, kyrkoråd, distriktsråd, valnämnd, gudstjänstutveckling, konfirmandgrupper, organisation av frivilligarbete, miljöarbete (församlingen miljödiplomerades i början av 2008) och förtroendet att vara en av kyrkvärdarna.

Som ganska nybliven kyrkvärd fick jag förmånen att delta i en utbildning för lekmän som Stockholms stift ordnade i samverkan med stiftets Lekmannaförbund. Under fyra terminer hade vi un-

dervisning motsvarande 20 akademiska poäng i bland annat bibelkunskap, troskunskap, kyrkohistoria och pedagogik. En fantastisk utbildning om än krävande med mycket läsande mellan träffarna på Graninge stiftsgård. Under den sista terminen gjorde vi utanför kursen en resa till Israel där vi fick uppleva många av platserna vi läser om i bibeln.

I Lekmannaförbundet hoppas jag kunna bidra med erfarenheter från en av landets största församlingar där uppgifterna för oss lekmän länge varit omfattande inte bara på traditionella områden utan även i gudstjänsterna. Som exempel kan nämnas att söndagarnas högmässor förbereds i samtal där präst och gudstjänstgrupp diskuterar bibeltexterna och väljer psalmer.

På Rikskonventet valdes jag även som ersättare till Ideellt forum vars verksamhet jag uppskattar och känner behovet av. De senaste två åren har jag deltagit i seminarierna i Södertälje. Samtalen där vi, anställda och frivilliga, delar med oss av erfarenheter och funderar över vilka alternativ som passar hemma i vår församling är ovärderliga.

Berndt Petersson

Förbundets nye vice sekreterare

En spegelbild av Berndt Petersson:
Mångsysslare med hjärta för lekmannen

Att ge en spegelbild av någon annan än sig själv är alltid lättare. När jag nu fått möjlighet att berätta lite om mig själv för er läsare ska jag röra om lite i grytan.

Uppvuxen i Linköping 1939 och religiöst fostrad är det mycket som påverkat livet. Bankman från början av mitt yrkesverkssamma liv, därefter administrativ chef på Electrolux i Linköpingsregionen innan jag blev chef för Riksförbundet Sveriges Amatör-orkestrar i Sverige och några år generalsekreterare i Norden. Efter ett par år i Kalmarlandstingets kulturavdelning har jag från 1980-talet till pensionen varit anställd i Svenska kyrkan i Norrköping och Linköping som informationsansvarig.

Jag är fritidsmusiker sedan 10-årsåldern med vissa avbrott och spelar idag i både orkester och storband. Men i övrigt går min fritid åt att 5-7 dagar i veckan ägna mig åt föreningsverksamhet. Lekmannaförbundet i Domkyrkoförsamlingen, i Linköping stift och sedan i augusti i förbundsstyrelsens arbetsutskott. Sedan ett år är jag ordförande i St Lukas Östergötland och innehar några sekreterare- och kassörsuppgifter i andra föreningar. Dessutom kyrkvärd i Linköpings domkyrka.

Är medlem i EFS-Ansgarskyrkan Linköping med några uppdrag på mediasidan. Jag har varit producent och programledare för Linköpings närradio sedan 1979 och har producerat 20-talet TV-program.

För att inte göra listan längre och trötta ut er läsare kan jag börja säga att om den lilla hjärtsvikt jag har säger hjärtprofessorn i det forskningsprojekt jag deltar i: *"Sluta inte med det du tycker är roligt. Gör du det då dör du!"*

Därför är jag lekman ännu en tid.....

BERNDT PETERSSON
Vice förbundssekreterare

Två torsdagar med Jesusbarnet

Nästan hundra år emellan

Fem mil norr om staden Salzburg i Österrike ligger den lilla alpbyn Oberndorf. Man skulle kunna kalla den en obetydlig liten plats men den har likväl blivit känd över hela världen. Det kan man kanske tacka en liten mus som på grund av sitt beteende orsakade en rad händelser.

Julaftonen 1818 krisade det till sig rejält för prästen Joseph Mohr i det lilla kapellet i Oberndorf. En liten mus bet sönder bälgen i kyrkans orgel och därmed var den stämningsfulla julmusikerna i fara – eller kanske inte?

*Stilla natt, heliga natt,
Allt är frid stjärnan blid
Skinner på barnet i stallens strå,
Och de vakande fromma två.
Kristus till jorden är kommen,
Oss är en frälsare född.*

*Stora stund, heliga stund,
Änglars här går sin rund
Kring de vaktande herdarnas hjord.
Rymden ljuder av glädjens ord:
Kristus till jorden är kommen,
Eder är frälsaren född.*

*Stilla natt, heliga natt,
Mörkret flyr, dagen gryr.
Räddningstimmen för världen slår,
Nu begynner vårt jubelår.
Kristus till jorden är kommen,
Oss är en frälsare född.*

Berättelsen om denna torsdag skulle komma att genljuda över hela världen, bokstavligt talat.

Här var goda råd dyra. Vad skulle man ta sig till, en julafton utan kyrkorgeln. Kapellet var ju tänkt som vid alla julhögtider att fyllas av underbar julmusik. Joseph Mohr visste sig ingen levande råd. Efter att ha funderat en stund beslöt han sig för att ge sig iväg till grannbyn, en promenad på tjugo minuter. Där, i Arnsdorf bodde skolläraren Franz Gruber, en duktig musiker och organist.

Joseph Mohr visade en liten text som hade skrivit som skulle ligga till grund för hans predikan på julaftonens gudstjänst och frågade om han kan hjälpa honom.

Tillsammans skapade de två under några timmar den mest välkända och mest spridda julsången genom tiderna. Prästen Joseph Mohr skrev texten och kantorn Franz Gruber skrev musiken. Fortfarande hade man inget instrument. Hur skulle man skapa stämning under julenhögtiden utan kyrkans orgel. Med ett fullsatt kapell var de två troligen rejält spända inför hur deras verk skulle mottas.

Tillsammans med församlingens barnkör ackompanjerad på gitarr framförde man för allra första gången sången "Stilla Natt" som de under några hektiska timmar på dagen tonsatt och diktat. Barnkören sjöng melodin, prästen Joseph Mohr sjöng tenorstämman och Franz Gruber sjöng bas. Den udda musiken mottogs både med förtjusning och med chock men den julaf-tonen blev en dag som världen aldrig skulle komma att glömma.

"Stilla Natt" – har sjungits allt sedan den dagen – över hela världen. Den kanske märkligaste tillfället som den framfördes på, tilldrog sig dock många år senare, närmare bestämt. Nästan hundra år efter det att den ur-uppförandes, utspelade sig, även då på en torsdag och även då på julaftonen en märklig och gripande "konsert".

Året var 1914 och den här dagen var det ingen julstämning och ingen konsertsal som vacker inramning.

Det var krig i Europa och vid fronten stod tyskarna på ena sidan och på andra sidan fransmän och engelsmän.

Det var vinter och vinden drog iskall genom soldaternas blöta och leriga kläder. Soldater på båda sidor om fronten satt i sina skyttegravar och huttrade, väntande på vidare order från sina befäl. Sårade soldater försökte förtvivlat att hålla sig varma och gjorde sitt bästa för att lindra smärta och sorg. Hatet till fienden var nog inte det man i första hand tänkte på där de satt hukande i blötan.

Den här julnatten gick nog tankarna och längtan hem till de kära och man undrade nog mer än en gång om man skulle få återse varandra.

Det var första världskriget och det var krigets första jul. Man befann sig på västfronten i Flandern i Belgien. Det fanns förmodligen ingen av soldaterna som var omedveten om vilken torsdag det var.

Alla visste att det var julnatten och vad den stod för. Ingen fred var inom synhåll och det var tyst över området – mycket tyst. Ingen ville ju bli röjd och därmed ihjälskjuten. Därför låg alla stilla i skyttegravarna och väntade och väntade.

Eftersom det var helt tyst hördes minsta ljud och plötsligt kunde man, mycket stilla höra hur någon sjunger. Det kom från de tyska trupperna. Sången steg i styrka och man kunde nu urskilja att melodin var Franz Grubers *Stilla Natt*. Den sjöng på tyska, *Stille Nacht Heilige nacht....* Fler röster stämde in och från den tyska sidan blev plötsligt sången stark och tydlig.

Från fiendesidan började nu både fransmän och engelsmän att stämma in i sången, *Silent Night Holy Night....*

I den beckmörka natten väljer soldaterna att trotsa ljusförbudet. Någon tänder ett levande ljus och det dyker upp fler och fler levande ljus. Sången ljuder och plötsligt ser man hur en tysk soldat reser sig ur skyttegravarna och fler och fler kommer upp – på båda sidor om stridslinjen. De riskerar sina liv för att få helga julnatten och man kan se hur soldaterna börjar närma sig varandra. Det man ser är en spontan inofficiell vapenvila, allt för att hedra det nyfödda barnet i krubban.

Julnatten förvandlade skyttegravarna, smutsen och kylan till en festplats och man delade på det lilla man hade. Man hjälptes åt att begrava sina döda och önskade varandra en snar fred. En oförglömlig natt för dem som var där och en gripande händelse för alla som hör den berättas. Det lilla barnet i krubban lyckades med att skapa några timmars fred för de unga männen på slagfältet. Det är detta som är kärlekens evangelium, att genom Jesus Kristus bli fylld av kärlekens ande.

Stilla Natt har sedan julafton 1818 i Oberndorf spritts över hela världen och översatts till minst 300 språk och är den i särklass mest kända, sjungna och spridda av alla julsånger.

Med oss är Gud!

Med oss är Gud – Immanuel!

Det var löftet genom profeten Jesaja till Israels folk, när de var hotade av krig. Det var också löftet till Josef, när han hotades av skandal. Vidare är det löftet till oss, när vi står inför hotet att glömma bort varför vi firar jul. Visst är julen glädje och gemenskap, men också ensamhet och förtvivlan. Visst är julen en överflödets tid, men för många också en nervös väntan på arbete i krisens spår. Hur speglas dessa kontraster i namnet Immanuel?

Med oss är Gud – som barnet i krubban

Anledningen till vårt julfirande är en till synes trivial händelse, som upprepats gång på gång alltsedan skapelsens morgon. Ändå var det något unikt som inträffade i Betlehem. Det var skapelsens Herre själv, som gjorde sitt intåg i vår värld. Som ett nyfött barn, med alla de möjligheter och risker det rymmer, gick Gud in under våra livsvillkor. Han nöjde sig inte med att vara en avlägsen skapare, som bara betraktade sitt verk utifrån. Hans kärlek tvingade honom att bli en av oss, utlämnad och sårbar.

Det var inget hastigt påkommet beslut. På olika sätt hade Gud förberett sin ankomst. Lagen, profeterna och skrifterna pekade alla fram mot den kommande Messias. Adventstiden är vår förberedelse till att fira löftenas uppfyllelse. Inte bara som ett minne av en historisk händelse, utan som bärare av Jesu löfte – ”jag är med er alla dagar till tidens slut”.

Med oss är Gud – som mannen på korset

Marias son skulle bära namnet Jesus, ”ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.” Det vara samma budskap som herdarna fick – ”idag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren.” Så ger oss påskens budskap om Jesu död och uppståndelse, en fingervisning om varför vi firar jul och visar samtidigt vad som är grunden för verklig glädje och gemenskap.

Med oss är Gud – med honom vi?!

Är det vårt svar på julens budskap? Av allt som erbjuds under julhelgen är livet med Gud det mest väsentliga att ta emot. Då har vi funnit det centrala, inte bara i julfirandet, utan i hela tillvaron.

Ingmar Lendahls
Kyrkoherde
Älmhults församling

Älmhults kyrka